

همه چیز به واسطه او آفریده شد و به غیر از او چیزی از موجودات وجود نیافت. در او حیات بود و حیات نور انسان بود و نور در تاریکی می‌درخشد و تاریکی آن را در نیافت. انجیل یوحنا ۱: ۳-۵

یوحنا می‌خواهد آنچه را که فیلسوفان یونانی در پی درکش بودند، به آنها معرفی کند. او در آیات ۱ و ۲، لوگوس یا شرح، توضیح و دلیل آفرینش را خداوند ازل و ابدی معرفی می‌کند. یوحنا رسول در همان آیات ابتدایی انجیل خود، بُعدی دیگر از خداوند را نمایان می‌سازد. یوحنا خداوند را از یک شخصیتی بودن خارج کرده سعی بر این دارد که شخصیت دوم تثلیث را به مخاطبان خود معرفی کند. او در آیه ۳، شخصیت دوم تثلیث را مسئول آفرینش هستی اعلام می‌کند.

سلیمان در کتاب امثال فصل ۸ از حکمت صحبت می‌کند و به آن شخصیت می‌بخشد و در آیه ۳۰، این شخصیت را معمار یا مسئول آفرینش تمام هستی معرفی می‌کند. این معمار نه تنها یکی از شخصیت‌های خداوند است بلکه در کتاب پیدایش فصل ۱، هر آنچه خداوند می‌گوید را به انجام می‌رساند. این معمار حکیم کسی است که از ازل و پیش از آفرینش هستی در مقابل خداوند حضور داشته است. او خود، خداوند است و آسمانها و زمین و هر آنچه در آن وجود دارد را خلق کرده است. او نه تنها خداوند و حکمت مطلق است بلکه بر اساس کولسیان ۲: ۳ تمامی خزاین حکمت و علم از او سرچشمه می‌گیرد و حکمت، بخشی از ذات او است.

او همان لوگوس است که کاملاً خودکفا و والا است. لوگوس که همان دلیل، شرح و توضیح برای آفرینش هستی است، کسی نیست به جز عیسی مسیح. او همچون معماری حکیم، تمام خلقت را آفرید و همه خزاین علم و حکمت از او لبریز شده، سرچشمه گرفته است. او خداوند است؛ خداوندی که خودکفایی و والا بودن خود را در خلقت به ما نشان می‌دهد. او در ذات بی‌نیاز است و همه خلقت برای بقا نیازمند او است. عیسیای مسیح در ذات خود حقیقت است؛ حقیقتی که ازل و ابدی است و سرچشمه حیات است. عیسی نه تنها آفریننده تمام هستی است بلکه مالک حیات ابدی نیز هست. او نور حیات بخشی است که وارد تاریکی می‌شود و بر انسان می‌تابد. نوری که انسان را از نشستن در زیر سایه مرگ و تاریکی‌های می‌بخشد و به سوی حیاتی جاودان هدایت می‌کند.

ای عیسای مسیح، ای خداوند! تو را شکر می‌کنیم چون حقیقتاً جلال و اکرام، شایسته تو است. ای خداوند، تو قادر مطلق هستی و از روی حکمت خود، تمام هستی را آفریدی و با توجه به همه آن بزرگی و جلالی که در آسمان داشتی، راضی شدی تا برای نجات انسان قدم برداری. تو وارد دنیای گناه‌آلود و تاریک شدی تا نورت را در دنیا بر ما بتابانی. تو چشمانمان را به سوی حیات جاودان گشودی و ما را برای رسیدن به آن در ملکوت خود، همراهی می‌کنی. حقیقتاً شایسته چنین محبت و فیضی نبودیم و نخواهیم بود اما تو خدای پر فیض و رحمت هستی. تو ما را از تاریکی و شیطان رهایی بخشیدی و تا ابد رهایمان نخواهی کرد. آمین!